

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Město Třebechovice pod Orebem
Masarykovo náměstí 14
503 46 Třebechovice pod Orebem

Váš dopis značky

Naše značka
MK 13607/2018 OPP
MK-S 1552/2016 OPP

Vyřizuje/linka
Mgr. Kateřina Krčmářová / 429

V Praze dne:
24.4. 2018

**Věc: Bývalý mlýn na pozemku st. p. č. 109/1, včetně pozemku st. p. č. 109/1, k.ú. a obec Třebechovice pod Orebem, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj
- prohlášení za kulturní památku
- rozhodnutí**

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury sp. zn. MK-S 1552/2016 OPP, č. j. MK 13607/2018 OPP ve výše uvedené věci.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
odboru památkové péče Ministerstva kultury

Příloha: Rozhodnutí Ministerstva kultury sp. zn. MK-S 1552/2016 OPP, č. j. MK 13607/2018 OPP ze dne 24. 4. 2018.

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Josefově
Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací
Magistrát města Hradec Králové, odbor památkové péče
vlastní

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

V Praze dne 24. 4. 2018
Č. j. MK 13607/2018 OPP
Sp. zn. MK-S 1552/2016 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče **prohlašuje** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, za kulturní památku:

Soubor „Hajnišův mlýn“, který sestává z:

- 1. Stavby bývalého mlýna bez čp. na st. p. č. 109/1, k.ú. Třebechovice pod Orebem, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj**
- 2. Pozemku st. p. č. 109/1, k. ú. Třebechovice pod Orebem, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj**

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení: Město Třebechovice pod Orebem, IČO 00269719, Masarykovo náměstí 14, 503 46 Třebechovice pod Orebem.

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy.

Odůvodnění

Dne 10. 2. 2016 obdrželo Ministerstvo kultury podnět Bc. Martiny Anrysové a PhDr. Sixta Boloma-Kotariho k prohlášení výše uvedené věci kulturní památkou. Ministerstvo kultury předložilo zaslaný podnět k posouzení Národním památkovému ústavu, územnímu odbornému pracovišti v Josefově (dále též „NPÚ“). NPÚ nedoporučil prohlásit tzv. Dotřelův mlýn za kulturní památku dopisem ze dne 21. 3. 2016. Ministerstvo kultury vydalo dne 23. 3. 2016 oznámení o nezahájení správního řízení.

Dne 6. 4. 2016 obdrželo Ministerstvo kultury podnět k prohlášení mlýna za kulturní památku od Společnosti ochránců památek ve východních Čechách. Na základě nových

podkladů zahájilo Ministerstvo kultury dne 12. 4. 2016 správní řízení ve věci prohlášení mlýna za kulturní památku.

Na základě žádosti Ministerstva kultury ze dne 26. 4. 2016 NPÚ zaslal Ministerstvu kultury řádně vypracovaný návrh na prohlášení mlýny za kulturní památku:

„Popis: Mlýn se nachází na vodním toku řeky Dědiny asi 200 m SV směrem od Masarykova náměstí, v lokalitě zvané Na Ostrově, poblíž prvotního sídelního útvaru, vsi při pravém (severním) břehu Dědiny nesoucí ještě v polovině 19. stol. pojmenování Altstadt (Staré město). Mlýnský náhon vedený z Dědiny je v současnosti zčásti zasypán a ještě před mlýnem se vrací zpět do řeky. Mlýn je zobrazen již na mapě vojenského mapování z let 1764 - 1768. První bezpečně doložená písemná zmínka o mlýnu, tehdy ještě panském, je v soupise domů z roku 1777, kdy ho provozoval mlynář Matěj Kužel. Jádro stávajícího objektu se shoduje s červeně vyznačeným objektem na císařském otisku mapy stabilního katastru z roku 1840. Je jisté, že toto jádro, přízemí mlýnice při uličním průčelí vyžděné z lomového zdiva, je minimálně z této doby. Bude však pravděpodobně ještě starší, asi z 18. stol. Z hlediska dispozice se jedná o samostatnou mlýnici bez obytné části, obytná budova Čp. 46 z roku 1895, dříve pravděpodobně roubená, se stále nachází v sousedství mlýna a nedávno prošla stavební obnovou. K mlýnici ze SV podélné strany přiléhá zděný přístavek pravděpodobně lednice se zastřešením pultovou střechou, kde byla umístěna mlýnská kola. V SV stěně mlýnice je pod odpadávající omítkou patrný zazděný kruhový otvor po hřideli mlýnského kola.

V roce 1876 se mlýn dostal do držení Václava Dotřela. Václav Dotřel jej koupil od Matěje Uhlíře a mlýn v následujících letech, někdy po roce 1881, několikrát rozšířil a modernizoval. V roce 1885 byla dle dochovaného plánu v archivu stavebního úřadu města Třebechovic pod Orebem ke staré mlýnici přistavěna šalanda a nová mlýnice, která respektovala hmotu i architekturu mlýnice staré obnovené pravděpodobně o několik málo let předtím. Mohlo to být také po požáru v roce 1872, který zmiňuje Pamětní kniha města Třebechovic pod Orebem, nebo již za Václava Dotřela po roce 1876. Mlýn tak získal podobu patrnou na starších fotografiích z počátku 20. stol. - patrová budova obdélného půdorysu s polopatrem zastřešená nízkou sedlovou střechou. Obě stavební fáze jsou na starších fotografiích zřetelně odlišitelné v rozdílné barvě fasády. Z této stavební etapy se v původní podobě dochovala přístavba šalandy a mlýnice. S touto přestavbou pravděpodobně mohl mlýn přejít ze starého českého složení, v roce 1872 se uvádějí celkem 4 mlýnská složení, jahelka a holendr, na složení umělecké, tzn. mlecí složení vyráběné zpravidla průmyslově, k jehož osazení jsou nezbytná čtyři a více podlaží. V roce 1903 byla přistavěna strojovna, kotelna a elektrárna, v mlýně fungoval parní stroj, další drobnější úpravy proběhly v letech 1904 - 1911. Jedná se o přístavky s pultovými střechami po vnějším obvodu mlýna. Instalovány byly dvě Francisovy turbíny. Jeden z přístavků byl nastaven na zděnou lednici. Stará mlýnice prošla za majitele syna Václava Dotřela Jaroslava v roce 1922 stavební přestavbou do dnešní podoby podle projektu Václava Rejchla (1884-1964) z Hradce Králové. Technologické vybavení mlýna dodala pardubická firma Josefa Prokopa synové. Dosavadní stará mlýnice byla nastavena o dvě patra. Mlýn tak dostal industriální charakter s fabrickými okny členěnými do čtvercových tabulek a fasádu s plastickou výzdobou. Vertikálnost stavby podporují okenní průběžné šambrány uvnitř s kruhovými prvky mezi prvním a druhým patrem. Střecha je nízká, sedlová. V roce 1943 mlýn kupuje rodina Hajnišova. O pět let později je mlýn znárodněn. Na počátku 50. let 20. stol. je zbořen komín, mlýn k mletí obilí funguje do roku 1963, po té už jen k sušení a šrotování obilí. Po roce 1989 je navrácen posledním majitelům, Hajnišovům. V roce 2015 je kupuje město Třebechovice pod Orebem.

Bez podrobnějšího průzkumu lze dosavadní stavebně historický vývoj shrnout následujícím způsobem. Přízemí mlýnice z kamenného lomového zdiva může pocházet minimálně z 18. stol., nelze však vyloučit, že bude ještě starší. V poslední čtvrtině 19. stol.

dostává mlýn podobu patrnou na historických fotografiích z počátku 20. stol. Tato stavební etapa proběhla ve dvou stavebních fázích, nejprve je to přestavba tzv. staré mlýnice a nedlouho po té v roce 1885 přístavba mlýnice nové s šalandou. Mlýn je patrový s polopatrem a nízkou sedlovou střechou, zdivo cihelné. Na počátku 20. stol. jsou po obvodu mlýna přistavěny přístavby kotelny, strojovny a elektrárny s pultovými střechami. V roce 1922 tzv. stará mlýnice nastavěna o dvě patra, zastřešení je provedeno nízkou sedlovou střechou. Zbylá část tzv. nová mlýnice s šalandou z roku 1885 si ponechala původní klasicistní vzhled.

Současný stav věci: Mlýn je od listopadu roku 2015 v majetku města. Hlavní a nejstarší část mlýna, později stavebně upravená, je ve velmi dobrém stavebně technickém stavu. Ve zdivu nejsou patrné trhliny, střecha je v pořádku. Do objektu nezatéká. Vnitřní dřevěné nosné konstrukce trámových stropů s dvojicemi středových průvlaků podpořených stolicemi jsou v dobré kondici. Přístavba šalandy a mlýnice z roku 1885 má poškozenou konstrukci střechy s lepenkovou krytinou. Okolní přístavby pod pultovými střechami jsou v havarijním stavu, střechy jsou propadlé. Vrcholová část zdiva je destruovaná.

Způsob užívání: Mlýn je v současnosti bez využití. Město má v plánu jej odstranit a místo něj vést příjezdovou komunikaci na plánované rozšířené parkoviště, které má sloužit zejména zimnímu stadionu.

Památkové hodnoty: Poslední skutečně existující vodní mlýn z původních tří na území katastru Třebechovic pod Orebem. Jedná se o autenticky dochovanou industriální stavbu a dominantu historické části města dokládající jeho stavebně historický vývoj a stavební fond.

Z hlediska dispozice se jedná o velmi ojedinělý typ - samostatnou mlýnici bez obytné části, obytná budova č.p. 46 z roku 1895 se stále nachází v sousedství mlýna a nedávno prošla stavební obnovou. Přestože se v objektu nedochovala téměř žádná technologie z hmotového uspořádání, dispozice, vzhledu a historických konstrukcí je jasné, že mlýn někdy od přelomu 19. a 20. stol. disponoval tzv. uměleckým složením později poháněným dvěma Francisovými turbínami, dále pak parním strojem, naftovým motorem a elektromotory. Na počátku 20. stol. se jednalo o velmi výkonný mlýn. Hodnotný je historický stavební vývoj mlýna, kdy z menšího mlýna se postupně stává velmi výkonný mlýn téměř industriálního charakteru využívajícího kromě vodní síly i další pomocné pohony. “

Dne 10. 6. 2016 Ministerstvo kultury uskutečnilo místní šetření s tím, že byl zjištěn aktuální stav budovy i urbanistické začlenění v rámci historické zástavby centra města a pořízena fotodokumentace. Jednání se zúčastnili také zástupci městské rady a pracovník NPÚ.

Dle § 3 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. se v řízení vyjádřil Magistrát města Hradec Králové, odbor památkové péče, který doporučil prohlásit hlavní budovu mlýnice a šalandy za kulturní památku:

„[...] Dne 25.07.2016 byla provedena správním orgánem prohlídka exteriéru a interiéru dotčené nemovitosti za účasti zástupce majitele. Během prohlídky byla pořízena fotodokumentace. Předmětný objekt bývalého mlýna prošel poměrně bohatým stavebním vývojem. První zmínka o mlýnu pochází z roku 1770. Poslední stavební úprava, která výrazněji změnila vzhled mlýna, se datuje do roku 1922. V současné době se mlýn skládá z hlavní hmoty, kterou tvoří mlýnice se šalandou, a po obvodu přidružených přístaveb kotelny, strojovny a elektrárny. Mlýnice je čtyřpodlažní hmota s nízkou sedlovou střechou krytou plechovou falcovanou krytinou. Přízemí je zděné z opuky, zbytek objektu je cihelný. Fasáda je z tvrdé břizolitové omítky, okenní výplně jsou kovové členěné industriálního charakteru.

Šalanda se starou mlýnicí je dvoupodlažní s polopatrem opět zastřešená nízkou sedlovou střechou krytou lepenkou. Fasáda klasicistní (kombinace hladkých a hrubých omítkových ploch), okenní otvory segmentově zaklenuté, v polopatře eliptického tvaru, s dřevěnými výplněmi. Ostatní přístavky se po obvodu přimykají k hlavní hmotě.

Jsou přízemní až třípodlažní kryté pultovou střechou (v současné době propadlé). Fasáda je klasicistní a okenní výplně jsou dřevěné, pouze v prostoru strojovny jsou okenní výplně kovové členěné industriálního charakteru. Objekt mlýna se nalézá v centru obce za Masarykovým náměstím, v lokalitě „Na Ostrově“ a má výraznou dominantní polohu a značnou pohledovou exponovanost. V současnosti je objekt mlýna dlouhodobě nevyužíván. Hlavní objekt mlýnice včetně střechy a dřevěných trámových stropů je v dobrém technickém stavu, objekt šalandy s částí mlýnice má pouze narušenou střešní konstrukci. Veškeré ostatní přístavky, jenž se po obvodu přimykají k hlavní hmotě, jsou v havarijním stavu, pultové střechy jsou propadlé, patrové přístavky mají rovněž propadlé stropy. Mlýnský náhon byl v minulosti zrušen a zasypan. Mlýn je bez strojního vybavení. V interiéru budovy mlýnice a šalandy jsou zachovány dřevěné trámové stropy se středovými dřevěnými sloupy a otevřený dřevěný krov. Z technologického zařízení mlýna jsou zachovány dřevěné násypky, popruhové korečkové dopravníky a další blíže nedefinovatelné součásti. Město Třebechovice pod Orebem zakoupilo předmětný objekt mlýna v roce 2015 a zamýšlí jej odstranit a na jeho místě vybudovat parkoviště s příjezdovou cestou. Magistrát města Hradec Králové, odbor památkové péče posoudil návrh na prohlášení za kulturní památku z hlediska své působnosti a v rozsahu ORP Hradec Králové. V ústředním seznamu kulturních památek jsou v ORP Hradec Králové zapsány pouze 3 vodní mlýny, a to areál vodního mlýna čp. 1 v obci Boharyně (USKP 100041), vodní mlýn čp. 7 v Nerošově (ÚSKP29372/6-664) a vodní mlýn ve skanzenu čp. 34 v Krňovicích (USKP 45136/6-586). Tyto tři mlýny jsou roubené venkovského charakteru. Mlýn v Boharyni je patrový bez strojního a technologického vybavení. Jako jediný má zachován náhon. Samotná budova mlýna je bez využití, využívá se pouze areál a ostatní budovy. Mlýn v Nerošově je pouze přízemní s obytnou částí, která je doposud obývána. Mlýn je bez vodního náhonu, blíže nevyužíván. Dále vodní mlýn v Krňovicích je prakticky úplnou replikou zchátralého mlýna z Bělče nad Orlicí postaveného v areálu skanzenu, bohužel na vyvýšené neautentické místo. Jedná se o patrový pavlačový mlýn, ve kterém je postupně doplňována replika vnitřního mlecího zařízení.

Z tohoto pohledu lze konstatovat, že v památkovém fondu ORP Hradec Králové není zastoupen žádný zděný mlýn ani mlýn v městském prostředí. Obdobné zděné mlýny v městském prostředí v našem ORP již nenávratně zanikly, ať už se jedná o mlýn ve Smiřicích, mlýn v Nechanicích a mlýn v Chlumci nad Cidlinou, všechny byly v minulosti odstraněny. Jedná se tudíž o poslední stavbu tohoto druhu na území ORP Hradec Králové. Stavebně technický stav hlavní budovy mlýnice a šalandy, která je v upokojivém technickém stavu, lze poměrně jednoduchými stavebními opravami zajistit. U ostatních přístaveb byla doba pro autentické zachování zejména dřevěných součástí doslova propásnuta a případná obnova by musela proběhnout formou rekonstrukce jako u mlýna z Bělče nad Orlicí resp. nyní v Krhovicích.

Po prohlídce exteriéru a interiéru dotčené nemovitosti správní orgán se ztotožňuje s názorem Národního památkového ústavu v textu přílohy žádosti z června 2016 nazvané: „Návrh na prohlášení věci za kulturní památku“, ve kterém Národní památkový ústav v části „Památkové hodnoty“ uvádí: „Poslední skutečně existující vodní mlýn z původních tří na území katastru Třebechovic pod Orebem. Jedná se o autentický dochovanou industriální stavbu a dominantu historické části města dokládající jeho stavebně historický vývoj a Stavební fond. Z hlediska dispozice se jedná o velmi ojedinělý typ - samostatnou mlýnici bez obytné části. V příloze žádosti „Zápis z jednání regionální komise pro posuzování návrhů na prohlášení a rušení prohlášení věci za nemovitou a movitou kulturní památkou ze dne 15. 2. 2016, tj. z jednání předcházejícího zpracování přílohy žádosti „Návrh na prohlášení věci za kulturní památku“ datované v červnu 2016, Národní památkový ústav v souvislostech jiných návrhů mimo území ORP Hradec Králové, s návrhem na prohlášení za kulturní památku nesouhlasí, z textu není však zřejmé, jestli tento závěr komise vyslovila na základě

konceptu textu „Návrh na prohlášení věci za kulturní památku“ datovaného v červnu 2016, či nikoliv. Pro posouzení všech souvislostí, správní orgán upozorňuje na skutečnost, že vznikla občanská iniciativa za zachování objektu mlýna (viz <http://hajnisuvmlyn.cz/>). Z pohledu financování případných oprav správní orgán uvádí, že obnova objektu s částečně propadlými stropy a celkově zanedbaným stavem nyní nevyužívaným, a který vlastník - město plánuje odstranit, si vyžádá rozsáhlé finanční výdaje, přičemž např. dotační titul Ministerstva kultury České republiky “Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností pro ORP Hradec Králové disponoval k rozdělení pro celé ORP Hradec Králové v roce 2015 částkou 790.000 Kč, v roce 2014 částkou 782.000 Kč a v roce 2013 částkou 853.000 Kč. Z těchto údajů je zřejmé, že nelze z tohoto dotačního titulu v odpovídajícím rozsahu financovat případnou obnovu objektu. Aby případné prohlášení dotčeného objektu vedlo k jeho skutečné záchraně a zachování v autentické podobě, doporučujeme s prohlášením objektu, nabídnout vlastníku objektu financování obnovy objektu dotaci v řádech milionů Kč z vhodného dotačního titulu Ministerstva kultury, přičemž jak bylo výše uvedeno dotační titul Ministerstva kultury České republiky “Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností pro ORP Hradec Králové, nebude-li zásadně navýšen, financování obnovy může podpořit jen symbolicky.“

Dne 5. 8. 2016 obdrželo Ministerstvo kultury pod značkou MMHK/142239/2016/PP/MEJ aktualizované vyjádření Magistrátu města Hradec Králové, odbor památkové péče, kde se uvádí. „Dne 27. 7. 2016 zaslal správní orgán pod č.j. MMHK/136736/2016 vyjádření k návrhu na prohlášení za kulturní památku podle § 3 zákona č. 20/1 987 Sb. o státní památkové péči.

Na základě telefonického požadavku Ministerstva kultury ze dne 03.08.2016 správní orgán své vyjádření č.j. MMHK/136736/2016 k návrhu na prohlášení za kulturní památku rekapituluje a doplňuje takto:

1. Protože správní orgán se ztotožňuje s názorem Národního památkového ústavu v textu přílohy žádosti z června 2016 nazvané: „Návrh na prohlášení věci za kulturní památku“, ve kterém Národní památkový ústav v části „Památkové hodnoty“ uvádí:

„Poslední skutečně existující vodní mlýn Z původních tří na území katastru Třebechovic pod Orebem. Jedná se o autentický dochovanou industriální stavbu a dominantu historické části města dokládající jeho stavebně historický vývoj a Stavební fond. Z hlediska dispozice se jedná o velmi ojedinělý typ - samostatnou mlýnici bez obytné části a současně správní orgán zjistil, že v památkovém fondu ORP Hradec Králové není zastoupen žádný zděný mlýn ani mlýn v městském prostředí, protože obdobné zděné mlýny v městském prostředí v našem ORP již nenávratně zanikly, jedná se tudíž o poslední stavbu tohoto druhu na území ORP Hradec Králové z pohledu území ORP Hradec Králové (ke kterému ORP Hradec Králové je příslušné se vyjadřovat) doporučuje, prohlášení hlavní budovy mlýnice a šalandy, která je v upokojivém technickém stavu za kulturní památku. U ostatních přístaveb byla doba pro autentické zachování zejména dřevěných součástí doslova propásnuta a případná obnova by musela proběhnout patrně formou rekonstrukce.

2. Současně správní orgán upozorňuje, že opravy objektu s částečně propadlými stropy a celkově zanedbaným stavem si vyžádá rozsáhlé finanční výdaje, přičemž např. z dotačního titulu Ministerstva kultury České republiky “Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností nebude-li pro ORP Hradec Králové, zásadně alokace navýšena, financování obnovy může být podpořeno vzhledem k nákladům na obnovu nedostatečně. Proto správní orgán v obecné rovině rozšiřování památkového fondu o další objekty vyžadující rozsáhlou finanční podporu, bez zájmu vlastníka o zachování objektu, nedoporučuje.

3. S ohledem na špatný stav přístaveb hlavní budovy mlýnice a šalandy, jejichž případná obnova by musela proběhnout patrně formou rozsáhlé rekonstrukce a nejednotné hodnocení věci v prostředí Národního památkového ústavu, tj. zmíněný rozpor textu přílohy žádosti z června 2016 nazvané: „Návrh na prohlášení věci za kulturní památku“ a hodnocení návrhu interní komisí ze dne 15.02.2016 v příloze nazvané „Zápis zjednání regionální komise pro posuzování návrhů na prohlášení a rušení prohlášení věci za nemovitou a movitou kulturní památku“, správní orgán doporučuje v rámci řízení nechat jako podklad rozhodnutí zpracovat stavebně historický průzkum podle metodiky Národního památkového ústavu (Jan Beránek, Petr Macek: Metodika stavebně historického průzkumu, NPU, edice odborné a metodické publikace, svazek 70, Praha, 2015), který mj. vyhodnotí vliv technicky možné obnovy přístaveb hlavní budovy mlýnice a šalandy nebo jejich demolice, na památkovou hodnotu celku.“

Dále se k problematice prohlášení věci za kulturní památku dne 19. 7. 2016 pod značkou KUKHK-23179/RG/2016-5 vyjádřil odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, a prohlášení za kulturní památku nedoporučil. Ve svém vyjádření uvádí: „Bývalý mlýn leží v intravilánu sídla na břehu řeky Dědiny v blízkosti lokality rozkládající se na severním břehu řeky zvané v minulosti Staré město (Altstadt). V této oblasti vzniklo nejstarší osídlení obce. V polovině 14. století pak bylo na jižním břehu založeno dnešní městečko, kolem jehož náměstí se vytvořilo dnešní centrum sídla. Dle historických pramenů jsou v Třebechovicích zaznamenány již v druhé polovině 16. století vedle pivovaru, celkem tři mlýny — Hořejší, Dolejší a Panský (viz KUČA, Karel: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, díl VII. Praha 2008, s. 656.). Předmětný mlýn byl právě mlýnem Panským. Je zmiňován v soupisu majetku panství opočenského z roku 1651 a je zaznamenán na mapě I. vojenského mapování z let 1764 - 1768, dále na mapě II. vojenského mapování z let 1836 - 1852 a rovněž na mapě III. vojenského mapování z let 1877 - 1880 (viz vodnimlyny.cz/mlyny/mlynhl_51_0-pansky-dotreluv-mlyn - 18. 7. 2016). Pochopitelně lze budovu mlýna nalézt i na císařském otisku mapy stabilního katastru obce Třebechovice pod Orebem (původně Hohenbruck) z roku 1840 (viz http://archivnimapy.cuzk.cz/coc/8014-1/8014-1-004_index.html - 13. 7. 2016). Vedle vlastní budovy, jejíž půdorys v podstatě kopíruje půdorys dnešního hlavního objektu mlýna, jsou zde zaznamenány také další stavby, které byly ještě ze spalného materiálu a byly uspořádány tak, aby vymezovaly mlýnský dvůr. Jedním z těchto objektů byl obytný dům č. p. 46, který byl na konci 19. století přestavěn jako zděný. Tato stavba, která však není předmětem návrhu na prohlášení věci za kulturní památku, v nedávné době prošla modernizací a slouží jako bytový dům. Dle dochovaných záznamů patřil mlýn od roku 1877 do roku 1942 rodině Dotřelů (odtud také užívaný název „Dotřelův mlýn“). Poté ho kupuje Miroslav Hajniš (proto se v některých materiálech uvádí mlýn jako Hajnišův) a v roce 1948 přechází mlýn pod národní správu MNV Třebechovice. Od roku 1951 pak provozují mlýn Hradecké mlýny a pekárny a to až do roku 1963. Poté získalo budovu do bezplatného užívání JZD, které zde šrotovalo a na půdách sušilo obilí. Po skončení šrotování sloužil mlýn také jako sklad nábytku. V roce 1993 byl objekt vrácen dědicům původních majitelů - Hajnišovům. Stávající vlastník - město Třebechovice - kupuje mlýn v roce 2015 (viz Třebechovické HALÓ - č. 4/2010, 31.3.2010, s. 10 - 12.). Hlavní a nejvyšší budova mlýna má nepochybně starší základ, což dokládá i porovnání jejího půdorysu s půdorysem stavby mlýna na císařském otisku stabilního katastru (viz výše). V roce 1872 byl mlýn o čtyřech složeních, měl jahelku a holendr. Nejvýznamnějšími modernizačními úpravami prošel mlýn v poslední čtvrtině 19. století a v první čtvrtině století dvacátého, když byl ve vlastnictví Václava Dotřela a jeho syna Jaroslava. Václav Dotřel v roce 1885 přistavěl mlýnici a šalandu (viz plány dochované v archivu Městského úřadu Třebechovice pod Orebem, datované 16. 7. 1885 a potvrzené

purkmistrovským úřadem s podpisem tehdejšího purkmistra Růžičky) a v roce 1903 pak realizoval stavbu strojovny, kotelny a turbíny (v roce 1930 zde byly dvě Francisovy turbíny). Mlýn tak začal jako první ve městě vyrábět elektrickou energii pro svícení i pro pohánění strojů, a to nejprve pro sebe. Václav Dotřel v roce 1906 provedl další přístavbu mlýna a poté, co získal v roce 1910 povolení ke zřízení zařízení pro výrobu a rozvádění elektřiny s centrálou ve mlýně s rozváděcí sítí pro město Třebechovice za účelem osvětlování veřejných prostranství a dodávání energie pro soukromou potřebu, realizoval v roce 1911 přístavbu strojovny při elektrárně a přístavbu skladiště nafty. Elektrická energie byla ze mlýna do města dodávána až do roku 1936, kdy město odkoupilo rozvodnou síť od Václava syna Jaroslava. Jaroslav Dotřel se zároveň podílel na zvelebování mlýna - v roce 1922 zvedl mlýn o patro (přestavba proběhla podle projektu architekta Václava Rejchla - viz VALCHAZOVA, Vladislava a kol.: Industriální topografie - Královéhradecký kraj. Praha 2012, s. 50.), v roce 1926 vzniklo silo a roku 1929 pak kanceláře (viz rovněž především Třebechovické HALO - č. 4/2010, 31. 3. 2010, s. 10 - 12.). Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, provedl dne 18. 7. 2016 obhlídku předmětného bývalého mlýna a pořídil jeho aktuální fotodokumentaci.

Mlýn v současnosti sestává z hlavního objektu později rozšířené a celkem na čtyři nadzemní podlaží zvýšené bývalé staré mlýnice, k níž přiléhá na severozápadní straně pozdější (původně z roku 1885, ale následně ještě rozšířená) přístavba šalandy a nové mlýnice o dvou nadzemních podlažích. K severovýchodnímu a severozápadnímu průčelí pak přiléhají další přístavky (bývalá lednice a také strojovna, kotelna a elektrárna). Drobný přízemní přístavek, snad vstupního objektu, je připojen k jihozápadnímu průčelí staré mlýnice. U tohoto přístavku je dochován rovněž jeden z pilířů vstupní brány do mlýnského dvora. Hlavní budova bývalé staré mlýnice je zastřešena sedlovou střechou opatřenou plechovou krytinou. Rovněž přiléhající budova nové mlýnice a šalandy má sedlovou střechu, na které je částečně položena skládaná krytina z eternitových šablon a částečně je střecha zakryta lepenkovými pásy. Dochované části fasády, tj. především hlavní budovy, jsou opatřeny tvrdou omítkou a zdobeny lizénovými rámy a profilovanými římsami. Objekt má dochovány většinu výplní otvorů z posledních úprav, tj. z přelomu 19. a 20. století a z počátku století dvacátého. V interiéru jsou dobře zachována jednotlivá patra mlýnice se spojovacím schodištěm situovaným v jihovýchodním nároží budovy. Dřevěné části vybavení mlýna (násypky, kapesné dopravníky, silo na melivo, zásobníky, apod.) jsou z větší části dochovány.

Dobře dochován je rovněž vyskladňovací otvor. Strojní zařízení, včetně již zmiňovaných dvou Francisových turbín, je odstraněno. Náhon byl v 80. letech 20. století zasypán. Hlavní budova je v dobrém stavu, včetně zastřešení. Nová mlýnice a šalanda má poškozenou střechu. Ostatní přístavby jsou viditelně ve špatném stavebně technickém stavu. Střechy jsou propadlé a zdivo, z větší části již bez omítek, je narušené.

V současnosti je mlýn bez využití. Přes opatření k zabránění vniknutí nepovolaných osob, byly v interiéru zjištěny stopy po pobytu bezdomovců. Stávající vlastník, kterým je město Třebechovice, zamýšlí v nejbližší budoucnosti provést demolici budovy bývalého mlýna v souladu s dalším rozvojem sídla dle schválené územní studie z roku 2010. Podnět k zahájení řízení o návrhu na prohlášení bývalého mlýna za kulturní památku pak je reakcí na uvedený záměr vlastníka, kdy zastánci zachování objektu sestavili mimo jiné i petici „Za zachování Hajnišova mlýna“ a rovněž provozují internetové stránky, na kterých se lze seznámit s podrobnou historií stavby a návrhy na její možné využití.

Dle názoru Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, je předmětný mlýn v rámci daného regionu stavbou hodnotnou, neboť je úzce spojen s historickým vývojem daného sídla a také s rozvojem řemesel a průmyslu v obci. K jeho nesporným hodnotám patří skutečnost, že je dokladem nepřetržité tradice mlynářství v dané lokalitě, přičemž je posledním dochovaným

z původně tří mlýnů uváděných v obci. V rámci urbanistického řešení sídla je mlýn dominantním prvkem dotvářejícím zástavbu historického jádra. Pozitivní je i doposud dobrý stav hlavní budovy, dochování jednotlivých pater mlýnice, včetně dřevěného vybavení, a dochování převážné části výplní otvorů. Hodnotu mlýna jako případné kulturní památky však podstatně snižuje skutečnost, že se nedochovala žádná z částí strojního vybavení či pohonů mlýna, a rovněž to, že mlýnský náhon je v současnosti zasypán.

Na základě výše uvedeného má Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, za to, že kvality předmětného bývalého mlýna, ulice Flesarova, obec Třebechovice pod Orebem, jsou nesporné, avšak není jednoznačně přesvědčen o tom, zda jsou dostatečné na to, aby mohl být prohlášen za kulturní památku ve smyslu příslušných ustanovení zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění (viz např. výše zmíněná absence dochované technologie). Vzhledem k tomu a rovněž s přihlédnutím k okolnostem, za kterých byl podán podnět k zahájení správního řízení v dané věci (tj. kdy zájem o památkové hodnoty daného objektu je vyvolán až snahou zabránit jeho likvidaci), se Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, přiklonil k závěru nedoporučit prohlášení uvedené věci za kulturní památku.

Záměr vlastníka demolovat předmětný objekt bývalého mlýna však přesto považuje Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, za, z hlediska budoucího vývoje sídla a zachování jeho hodnot, poněkud unáhlený a neuvážený, a doporučuje mu, i v případě, že mlýn nebude prohlášen za kulturní památku, před realizací tohoto de facto nevratného kroku nejprve prověřit možnosti obnovy a dalšího smysluplného využití daného objektu. “

Dle § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. byl o podání návrhu písemně vyrozuměn vlastník věci navržené na prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, mu bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Vlastník této možnosti využil. Výzva k seznámení s podklady byla doručena dne 8. 9. 2016.

Dne 14. 9. 2016 obdrželo Ministerstvo kultury doplnění vyjádření k podkladům správního řízení od vlastníka výše uvedené věci, Města Třebechovice pod Orebem, spolu s petice pro i proti zachování objektu Hajnišova mlýna. “*Vážení, dne 8.9.2016 jme obdrželi Váš dopis zn. MK 55978/2016 OPP MK-S 1552/2016 OPP, ve kterém sdělujete, že ve správním řízení o prohlášení výše uvedené věci za kulturní památku byly shromážděny potřebné podklady pro rozhodnutí, před jehož vydáním máme jako účastník řízení možnost mj. navrhnout jejich doplnění. Této možnosti tímto využíváme a sdělujeme, že dne 21.6.2016 byla Městskému úřadu Třebechovice pod Orebem předána při jednání zastupitelstva města petice „Za zachování Hajnišova mlýna“. Dne 5.9.2016 obdržel Městský úřad Třebechovice pod Orebem petici „Hajnišův mlýn – rekonstrukce NE, demolice ANO“. Znění obou petic přikládáme v příloze. “*

Ministerstvo kultury obdrželo nový podklad k rozhodnutí, kterým byl zápis z Komise Ministerstva kultury pro hodnocení návrhů na prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku a žádostí na zrušení prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku ze dne 11. 11. 2016: „*Komise doporučuje prohlášení areálu mlýna za kulturní památku. Jde o hodnotnou industriální stavbu, jejíž výsledná podoba se na starších základech zformovala v několika stavebních etapách od 19. do první čtvrtiny 20. století. Dnešní podoba hlavní budovy je dána úpravou, kterou projektoval významný hradecký architekt Václav Rejlich. Jedná se o typický příklad proměny původně menšího mlýna ve stavbu industriálního*

charakteru, které byla věnovaná značná architektonická pozornost. Areál je zachován ve vysokém stupni autenticity, jak pokud jde o obvodový plášť a výplně otvorů, tak o vnitřní konstrukci se zbytky technického vybavení. Některé části areálu jsou sice dnes ve špatném stavebním stavu, ale záchrana je stále možná bez nebezpečí závažného snížení autenticity. Stavba představuje jak v urbanistické struktuře, tak v celkovém obraze důležitou součást paměti města v jeho hmotném prostředí a připomíná důležitou stopu hospodářského života do 20. století.“

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byl o podání návrhu písemně vyrozuměn vlastník věci navržené na prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, mu bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Vlastník této možnosti využil. Výzva k seznámení s podklady byla doručena dne 23. 11. 2016. „Dne 23.11.2016 jsme od Vás obdrželi nové podklady k rozhodnutí ze zápisu z Komise Ministerstva kultury pro hodnocení návrhů na prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku ze dne 11.11.2016. K vyjádření Komise Ministerstva kultury jsme přizvali tři architekty z našeho města - členy stavební komise rady města. Uvádíme, že vyjádření Komise Ministerstva kultury je názor lidí, kteří věc pravděpodobně neprověřovali na místě samém.

Tuto skutečnost potvrzují nepravdivé údaje, které jsou v přímém rozporu se skutečností. Vyjádření ostatních účastníků této kauzy (Národního památkového ústavu, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Magistrátu města Hradec Králové) vychází ze znalosti místních poměrů. Zástupce všech těchto tří organizací prováděli pracovníci městského úřadu po areálu bývalého mlýna, nevzpomínají si ale, že by prováděli zástupce odborné Komise ministerstva kultury. Pokud se považují objekty za hodnotný areál, proč se takto děje až v současné době, kdy ze všech šesti objektů, které byly součástí tohoto areálu včetně náhonu, zbývají poslední dva - vlastní mlýn a sýpka. Tato reakce byla schválena Radou města Třebechovice pod Orebem dne 30.11.2016 usnesením č. 27/942-2016.“

Ministerstvo k námitce sděluje, že Komise měla dostatek písemných i fotografických podkladů pro posouzení architektonických i urbanistických hodnot souboru. Členové komise se rozhodují na základě podkladů a fotodokumentace i poznatků ze své odborné praxe. Někteří členové znají objekt mlýna osobně. Zároveň je nutno dodat, že zmiňované osobnosti jsou také členy předních vědeckých, profesních a vzdělávacích institucí. Stanoviska, která dle názoru vlastníka vycházejí ze znalosti místních poměrů, jasně definovala památkové hodnoty stavby, byť jejich závěry byly různé. Ministerstvo kultury zahajuje řízení na základě podnětu, který byl bohužel podán až v době, kdy jsou některé objekty ve velmi špatném stavebně technickém stavu. To však není důvod rezignovat na existující památkové hodnoty.

Dne 10. 1. 2017 obdrželo Ministerstvo kultury také Zápis z jednání ve věci vyjádření k novému podkladu k rozhodnutí Ministerstva kultury o prohlášení „Hajnišova mlýna“ za kulturní památku, konaného dne 30. 11. 2016 v 8.00 hod. na MěÚ Třebechovice p. O.

“Přítomni: Ing. arch. Pavel Kramář, Ing. arch. Karel Michálek, Ing. arch. Stanislav Novotný, Ing. Václav Labuť, pí. Lenka Studničková - odbor správy majetku MěÚ Třebechovice p. O. Přítomní byli seznámeni se sdělením Ministerstva kultury č. j. MK 73888/2016 OPP, Mk-S 1552/2016 OPP ve věci bývalého mlýna na pozemku st. p. Č. 109/1, včetně pozemku st. p. č. 109/1, k.ú. a obec Třebechovice pod Orebem, okres Hradec Králové Královéhradecký kraj - prohlášení za kulturní památku a seznámení s novými podklady rozhodnutí.

Novým podkladem pro rozhodnutí je vyjádření Komise Ministerstva kultury pro hodnocení návrhů na prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku a žádosti

na zrušení prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku ze dne 11. 11. 2016: Komise doporučuje prohlášení areálu mlýna za kulturní památku. Jde o hodnotnou industriální stavbu, jejíž výsledná podoba se na starších základech zformovala v několika stavebních etapách od 19. do první čtvrtiny 20. století. Dnešní podoba hlavní budovy je dána úpravou, kterou projektoval významný hradecký architekt Václav Rejlich. Jedná se o typický příklad proměny původně menšího mlýna ve stavbu industriálního charakteru, které byla věnována značná architektonická pozornost. Areál je zachován ve vysokém stupni autenticity, jak pokud jde o obvodový plášť a výplně otvorů, tak o vnitřní konstrukci se zbytky technického vybavení.

Některé části areálu jsou sice dnes ve špatném stavebním stavu, ale záchrana je stále možná bez nebezpečí závažného snížení autenticity. Stavba představuje jak v urbanistické struktuře, tak v celkovém obraze důležitou součást paměti města v jeho hmotném prostředí a připomíná důležitou stopu hospodářského života do 20. století“

Přítomní k vyjádření uvádějí: K vyjádření komise Ministerstva kultury - jedná se o názor lidí, kteří věc neprověřovali na místě samém. Tuto skutečnost potvrzují nepravdivé údaje z vyjádření, které jsou v přímém rozporu se skutečností. Vyjádření ostatních účastníků této kauzy (Národního památkového ústavu, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Magistrátu města Hradec Králové), vychází ze znalosti místních poměrů. Pokud se považují objekty za hodnotný areál, proč se takto děje až v současné době, kdy ze všech šesti objektů, které byly součástí tohoto areálu včetně náhonu, zůstávají poslední dva - vlastní mlýn a sýpka.

Na závěr přítomní připomínají Radě města Třebechovice pod Orebem své vyjádření ze stavební komise ze dne 16.12.2015: „členové stavební komise se kloní k názoru, že řešení dopravní situace a parkování v centru města, by mělo být zahájeno především úpravou Masarykova náměstí, a poté, pokud by byla shledána nutnost rozšíření parkovacích míst mimo náměstí, zaktualizovat územní studii Tp5 a zahájit její realizaci. V současné době doporučují okamžité zahájení demolice havarijních částí stavby objektu Hajnišova mlýna (původní část mlýna včetně elektrárny na severovýchodní části). Stavební komise doporučuje zvážit možnost přemístění nebo využití částí mlýna ve spolupráci s majiteli Krňovického skanzenu.“

Toto stanovisko je stejné jako předchozí dokument, ostatní části se netýkají řízení o prohlášení za kulturní památku.

Dne 1. 2. 2017 vydalo Ministerstvo kultury rozhodnutí č.j. MK 9531/2017 OPP, MK-S 1552/2016 OPP, kterým mlýn prohlásilo za kulturní památku. Toto rozhodnutí bylo účastníkovi doručeno dne 15. 2. 2017 a ten jej pak napadl rozkladem ze dne 1. 3. 2017.

V souladu s § 152 správního řádu bylo přezkoumáno rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva kultury MK 9531/2017 ze dne 1. 2. 2017, jakož i řízení, které rozhodnutí předcházelo. Rozhodnutím ministra kultury č.j. MK 37406/2017 OLP ze dne 8. 6. 2017 bylo rozhodnutí Ministerstva kultury zrušeno a vráceno k dalšímu projednání s následujícím právním názorem:

„[...]V odůvodnění nového rozhodnutí Ministerstvo kultury musí řádně vyhodnotit a odůvodnit, zda nezbytná rekonstrukce objektu povede či nepovede k zániku jeho památkových hodnot. Ministerstvo kultury se v novém rozhodnutí rovněž řádně argumentačně vypořádá se všemi ostatními námitkami uplatněnými v nyní podaném rozkladu, které budou v době vydání nového prvoinstančního rozhodnutí z věcného hlediska i nadále relevantní pro posouzení merita věci. Účastníkovi pak bude před vydáním nového rozhodnutí umožněno vyjádřit se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu.“

Na základě rozhodnutí ministra kultury požádalo Ministerstvo kultury Národní památkový ústav, jako odbornou organizaci státní památkové péče, o odborné posouzení, zda

nezbytná rekonstrukce objektu nepovede k zániku jeho památkových hodnot. Toto posouzení obdrželo Ministerstvo kultury dne 20. 12. 2017 (čj. NPÚ-362/92690/2017) ve znění: „Dle názoru Národního památkového ústavu, územní odborné pracoviště v Josefově (dále jen NPÚ, ÚOP v Josefově) případná rekonstrukce objektu v základní hmotě (tzn. objekt staré mlýnice v roce 1885 rozšířený o přístavbu šalandy a nové mlýnice a v roce 1922 nastavený o dvě patra) nemusí vyžadovat doplnění či nahrazení zaniklých a poškozených původních stavebních prvků a konstrukcí kopiemi v takovém rozsahu, že by výsledný objekt obsahoval takový podíl novodobých prvků a konstrukcí, že by již nemohl vykazovat dostatečné památkové hodnoty. Objekt staré mlýnice nastavený o dvě patra je dle vizuálního interiérového průzkumu v dobré stavebně technické kondici. Nejsou zde patrné statické problémy, zdivo je stabilizované, stropní trámové konstrukce jsou bez napadení dřevokazným hmyzem, houbami a plísněmi. Do střešní konstrukce nezatéká, krov je v dobrém stavu, stejně tak krytina z falcovaného plechu.

Poněkud horší situace je u přístavby šalandy a nové mlýnice z roku 1885. Zde je při dvorních nárožích poškozena střešní krytina z eternitových šablon a do objektu zatéká. Krokve mají zčásti uhníla zhlaví. Musí se počítat s razantnější obnovou krovové konstrukce. Stále to jsou však řešitelné věci, známé z obdobných příkladů obnov kulturních památek, které při kvalitním řemeslném provedení nemusí ohrozit památkové hodnoty mlýna.

Naprosto tristní situace je však u mladších přístavků strojovny, kotelny a elektrárny z roku 1903. Jedná se o pultové přístavky s pultovými střechami po vnějším obnovu mlýna. Přístavkům chybí kompletně konstrukce střechy, zdivo je při koruně destruované. Při obnově je nutné předpokládat razantnější zásahy a obnovy konstrukcí, případně respektovat pouze hmotové členění a obnovu provést způsobem vyjadřujícím soudobé pojetí obnovy. Dle názoru NPÚ, ÚOP v Josefově se jedná o méně významné přístavby, které ale souvisí s výrobní technologií mlýna, proto by alespoň nějakým způsobem měly být připomenuty.

Připomínáme, že naše posouzení se neopírá o žádný autorizovaný statický posudek nebo projekční dokumentaci na obnovu mlýna. Vychází pouze ze zběžné prohlídky interiérů a exteriérů mlýna a ze zkušeností při obnovách typově obdobných památkově chráněných staveb. “

Dopisem ze dne 5. 1. 2018 byl vlastník vyzván, aby se seznámil s novými podklady řízení a před vydáním rozhodnutí se k nim vyjádřil. Nový podklad – doplňující odborné posouzení od Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově byl zaslán vlastníkově Městu Třebechovice pod Orebem v příloze výše uvedeného dopisu.

Vlastník se k novému podkladu vyjádřil dopisem ze dne 19. 1. 2018 (zn. 129/2018-3058/2011-smidova):

„Jak mimo jiné vyplývá z nového podkladu pro rozhodnutí, kterým je doplňující posouzení Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově ze dne 18.12.2017, je stávající situace mladších přístavků strojovny, kotelny a elektrárny z roku 1903 naprosto tristní - chybí kompletně konstrukce střechy, zdivo je při koruně destruované, obnova by musela být provedena způsobem vyjadřujícím soudobé provedení obnovy. Jedná se o přístavby, které dle názoru NPÚ ÚOP v Josefově souvisí s výrobní technologií mlýna a měly by být tedy v případě obnovy mlýna připomenuty.

Výše uvedené vyjádření znamená, že v případě obnovy by nebyla u mlýna jako celku zachována původní památková hodnota.

Znovu připomínáme skutečnost, že NPÚ ÚOP v Josefově již ve svém prvním vyjádření pro Ministerstvo kultury ze dne 21.3.2016 uvedl na základě vyjádření Regionální komise pro posuzování návrhů za kulturní památku ze dne 15.2.2016:

„...Komise nedoporučuje prohlášení za kulturní památku. Jedná se o průmyslový mlýn z 20. let 20. stol. se starším jádrem. Architektura mlýna je dobově průměrná. Vybavení se

nedochovalo. Při srovnání s mlýny nedávno prohlášenými za kulturní památky (mlýn v Městské Habrové u Rychnova nad Kněžnou či mlýn Dřevíček) vykazuje předmětná stavba nižší památkovou hodnotu. Skutečnost, že se jedná o jednu z městských dominant, považuje komise za nedostatečnou.“

Obdobně se tato komise vyjádřila na svém jednání dne 20.6.2016 při opakovaném projednání - mj. „... Z pohledu komise se jedná o památku místního významu (právně dosud nezakotvenou). Jedná se o stavbu, jejíž historická, architektonická i urbanistická hodnota je významná pro město Třebechovice pod Orebem, hranice města a mikroregionu však nepřesahuje. V rámci zachování prestiže a dosavadního stupně hodnotících kritérií staveb na seznamu nemovitých kulturních památek však vzhledem k uvedeným skutečnostem s prohlášením mlýna za kulturní památku nesouhlasí.“

Obdobně Krajský úřad Královéhradeckého kraje dle svého vyjádření ze dne 19.7.2016 nedoporučil prohlášení výše uvedených věcí za kulturní památku.

Odbor památkové péče Magistrátu města Hradec Králové ve svém aktualizovaném vyjádření ze dne 5.8.2016 sice z pohledu území ORP Hradec Králové doporučil prohlášení hlavní budovy mlýnice a šalandy za kulturní památku, současně však upozornil na rozsáhlé finanční výdaje, které mohou být z dotačních titulů podpořeny nedostatečně. Proto tento orgán v obecné rovině rozšiřování památkového fondu o další objekty vyžadující rozsáhlou finanční podporu bez zájmu vlastníka o zachování objektu nedoporučuje.

Na závěr uvádíme, že se i Ministerstvo kultury dle svého oznámení ze dne 23.3.2016 zn. MK 21210/2016 OPP, MK-S 1552/2016 OPP shodlo se závěrem NPÚ ÚOP v Josefově a nezhájilo správní řízení o prohlášení výše uvedených nemovitostí za kulturní památku.

V návaznosti na tyto a již dříve uvedené skutečnosti navrhuje, aby správní orgán rozhodl tak, že výše uvedené nemovitosti nejsou kulturní památkou.“

Přístavky, které jsou ve velmi špatném stavebně technickém stavu, nejsou z hlediska zákona samostatnou věcí ani stavbou a nelze je tudíž z prohlášení za kulturní památku vyjmout. Jejich podíl na celkové hmotě není tak výrazný, aby se dalo tvrdit, že případnou jejich obnovou formou kopie nebo jinak, by stavba jako celek pozbyla autenticity.

Komise NPÚ v Josefově sice prohlášení věci za kulturní památku nedoporučila, avšak v průběhu řízení byly prokázány i jiné hodnoty než jen, že stavba je dominantou města (viz níže). Mimo jiné, sama komise poukázala na skutečnost, že se jedná o stavbu, jejíž historická, architektonická i urbanistická hodnota je významná pro město Třebechovice pod Orebem.

Odbor památkové péče Magistrátu města Hradec Králové pouze konstatoval, že případné náklady není schopen pokrýt z programu Podpora obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností, existuje však řada dalších dotačních titulů mimo jiné i programy Ministerstva kultury.

K námitkám uvedeným v rozkladu (číslování odstavců odpovídá číslování v podaném rozkladu):

IV.

„Nedostatečně zjištěný skutkový stav spočívá v tom, že si správní orgán nevyžádal všechny relevantní posudky pro posouzení splnění podmínek dle ust. § 2, odst. 1. pís. a) zák. č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči. Jedná se o objektivní posouzení historických, architektonických a urbanistických kvalit objektu a jeho významu pro město, či stát, např. vyjádření Magistrátu města Hradce Králové, odboru památkové péče, který navrhoval posouzení těchto věcí dle přijaté metodiky NPÚ, což se nestalo. Navíc se město domnívá, že toto objektivní posouzení by mělo být provedeno naprosto nestrannými posudky vědeckých pracovišť jako např. České akademie věd, nějakého univerzitního pracoviště, České komory architektů. apod. Město navrhuje, aby bylo správním orgánem provedeno doplnění skutkového stavu věci těmito posudky. Je to naprosto nezbytné pro objektivní posouzení věci a

ke zjištění, zda objekt bývalého tzv. Hajnišova mlýna tuto ochranu vyžaduje a jsou splněny podmínky pro jeho prohlášení kulturní památkou. Ústřední orgán státní správy si dostatečně nezjistil, v jakém stavu je objekt bývalého mlýna a další rozhodné okolnosti věci.“

Právě za účelem zcela objektivního posuzování Ministerstva kultury bylo uskutečněno ohledání věci na místě dne 10. 6. 2016 spolu se zástupcem NPÚ ú. o. p. v Josefově a zástupci Města Třebechovice pod Orebem, což dokládá i denní tisk http://hradecky.denik.cz/zpravy_region/spor-o-hajnisuv-mlyn-potrva-mesice-20160613.html. Z ohledání věci na místě vyplynuly nejen shledané hodnoty architektonické a historické, ale zejména podceňovaný klíčový význam urbanistický, s přímou vazbou na historickou zástavbu městského centra.

Ministerstvo kultury postupovalo v ověřování památkových hodnot zcela standardními objektivními postupy, posouzení objektu bylo předloženo předním osobnostem památkové péče, jejichž jména nalezneme právě na seznamu členů Komise Ministerstva kultury pro hodnocení návrhů na prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku a žádostí na zrušení prohlášení nemovitých věcí za kulturní památku. Zároveň je nutno dodat, že zmiňované osobnosti jsou také členy předních vědeckých, profesních a vzdělávacích institucí.

V.

a) Z hlediska historického není objekt příliš starý. Bývalý mlýn sestává z části původní budovy z r. 1886 a dalších přístaveb z let 1886-1948. Z původního objektu vlastně příliš nezbylo. Pouze přestavěná hlavní budova mlýnice a vedlejší budovy, které jsou v havarijním stavu a které přiléhají k hlavní budově.

Předmětem zájmu památkové péče bývají zcela běžně i stavby a předměty z 20. století. Objekt se zachoval ve své historické hmotě, zajímavostí je právě bohatý stavební vývoj. Ke stáří a stavebnímu vývoji se shodně vyjadřují i posudky Národního památkového ústavu v Josefově, odbor památkové péče Magistrátu města Hradce Králové a odbor odboru regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče Krajského úřadu Královéhradeckého kraje.

b) Z hlediska architektonického se nejedná o nějaký významný architektonický počín arch. Rejchla, naprojektoval mimo jiné i 16 družstevních domů v Třebechovicích. Objekt podle města nemá takovou architektonickou hodnotu, aby vyžadovala takovouto vysokou ochranu. V samotné stavbě se nenachází nic z původního vybavení mlýna. Hajnišův mlýn vlastně nyní ani mlýnem není a nikdy už nebude. Jen k těmto účelům kdysi sloužil.

Památkové hodnoty rozsáhle popisuje již napadené rozhodnutí Ministerstva kultury, ale jsou vyřčeny i v obdržených stanoviscích. Není zároveň pravdou, že se nedochovalo nic z původního vybavení mlýna, což dokládají nejen daná stanoviska, ale i fotografie z místa. Zároveň je nutné podotknout, že zachování původního vybavení není jediným kritériem hledání památkové hodnoty, prohlášení objektu kulturní památkou ani neznačí, že by měl objekt navždy sloužit svému původnímu účelu. Konverze průmyslových či hospodářských staveb k novým účelům je v dnešní době běžným postupem využití historických staveb. Co se týče architektonické hodnoty, ta dle názoru Ministerstva kultury spočívá i v čitelném stavebním a architektonickém vývoji objektu.

c) Z hlediska urbanistického v současnosti objekt brání urbanistickému rozvoji města... Právě případná ztráta dotčeného památkově významného objektu může znamenat zcela fatální zásah do tradiční urbanistické struktury města a periferizaci jeho historického centra. Utilitární dopravní zásahy do struktury městského centra mohou mít negativní vliv též na jeho atraktivitu z pohledu turistického ruchu. Ačkoliv je ve městě čilý turistický ruch díky Národní kulturní památce Třebechovický betlém, nedá se předpokládat, že každý návštěvník využívá

k dopravě pouze automobil. Řešení bezpečného vjezdu a výjezdu do lokality pak může napomoci dopravní značení.

Dále Ministerstvo kultury připomíná, že Hajnišův mlýn není jedinou historicky cennou stavbou v záplavové zóně. Takových budov je celá řada, ať už na pražské Malé Straně, v Českém Krumlově aj. Ve zcela krajním případě lze objekt provizorně zabezpečit tak, aby jeho rekonstrukce mohla probíhat po etapách, v rámci finančních možností vlastníka.

d) Město uvádí, že není pravdou, že by v okrese Hradec Králové neexistoval další zděný mlýn. V Třebechovicích v místní části Polánky města Třebechovice pod Orebem je vodní zděný mlýn z 1. poloviny devatenáctého století, přestavěný v r. 1925, který je nyní využíván jako malá vodní elektrárna. Tento objekt včetně vybavení je v podstatně lepším stavu než Hajnišův mlýn. Další mlýn s názvem Bělečský mlýn je kulturní památkou a je v Třebechovicích, v místní části Krňovice, v Podorlickém skanzenu Krňovice.

V rozhodnutí hovoří vyjádření Národního památkového ústavu v Josefově i odbor památkové péče Magistrátu města Hradce Králové o mlýnech v památkovém fondu ORP Hradec Králové. Ani jeden z výše uvedených mlýnů nelze navíc zcela porovnávat s Hajnišovým mlýnem, kupříkladu ani jeden z výše uvedených objektů není součástí městské zástavby. Ministerstvo kultury navíc tuto poznámku bere jen jako podpůrnou, nestaví na ní památkové hodnoty objektu.

VI.

K procesním věcem správního řízení město zdůrazňuje, že vlastně všechny dotázané dotčené orgány v podstatě vyjádřily názor, že objekt by neměl být prohlášen kulturní památkou...

Ministerstvo kultury namítá, že obdržená stanoviska nejsou jednoznačně proti významu stavby a shodují se v doporučení objekt zachovat. Stanovisko Magistrátu města Hradec Králové je souhlasné, stanovisko Krajského úřadu Královéhradeckého kraje nesouhlasí, ale nikoli z důvodu, že by věc postrádala památkové hodnoty. Není tedy pravdou, že všechna stanoviska jsou nesouhlasná. Ministerstvo kultury nemůže hodnotit pouze pouhý souhlas či nesouhlas, musí se zabývat i odůvodnění těchto závěrů. Složení Komise Ministerstva kultury pro prohlašování věcí za kulturní památky je veřejně přístupné na internetových stránkách Ministerstva kultury. Způsob hlasování jednotlivých členů se nezaznamenává, do zápisu se pořizuje pouze stanovisko komise a tento je součástí spisu.

Podjatost označuje nezpůsobilost k nestrannému a nezájatému posuzování záležitostí jiných a rozhodování o nich, která je zapříčiněna objektivním poměrem k dané věci, zejména přímým zájmem na jejím výsledku, či osobním vztahem k účastníkům řízení. Žádný z pracovníků ministerstva kultury, účastníci se rozhodování v uvedené věci, nemá vazby na město Třebechovice pod Orebem ani jeho obyvatele a tudíž nemůže prosazovat žádné své osobní zájmy, a tudíž nemůže být podjatý.

Správní orgán ve svém rozhodnutí je povinen citovat pasáže stanovisek dotčených orgánů, neboť podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění pozdějších předpisů: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“ Stanovisko komise NPÚ Josefov, se zabývala splněním § 2 odst. 1 písm. b), kterým se však Ministerstvo kultury nezabývalo.

VII.

Město se podivuje, že zpočátku ministerstvo ani nezhájilo k prvotnímu podnětu správní řízení o prohlášení kulturní památkou. Až následně, údajně pro zjištění nových skutečností, toto řízení zahájilo a přes negativní stanoviska dotčených orgánů objekt s pozemkem prohlásilo kulturní památkou. Městu není známo, a to ani z odůvodnění správního orgánu, o jaké nové skutečnosti se jednalo...

K tomuto Ministerstvo kultury sděluje, že mu ze správního řádu vyplývá právo nezhájit správní řízení, pokud v podaném podnětu nenalezne pro toto zahájení důvod. To však neznamená, že další podnět ve stejné věci nemůže vyhodnotit jinak. Zamítnutí zahájení řízení nemá právní účinky pravomocně ukončeného správního řízení.

Ministerstvo také nebagatelizuje náklady spojené se zachováním Hajnišova mlýna, proto ani o nízkých nákladech nemluví v souvislosti s přístavky. Ministerstvo kultury v rozhodnutí k přístavkům dodává *“Ačkoliv byl stav přístavků mlýna zhodnocen jako havarijní, tyto objekty významně dotváří industriální charakter celku a vzhledem k jejich stavební lapidárnosti jsou snadno rekonstruovatelné“*.

Ministerstvo kultury posuzuje v řízení o prohlášení především památkové hodnoty objektu. Ostatní námitky již byly vypořádány výše.

VIII.

Město uvádí, že proti prohlášení býv. Hajnišova mlýna kulturní památkou je všech 6 současných členů rady města a 16 zastupitelů města z celkových 21 členů. Názory občanů města vyjadřují již výše uvedené petice. Pro zachování Hajnišova mlýna se vyjádřilo 273 občanů Třebechovic, pro jeho odstranění se vyjádřilo 511 občanů Třebechovic.

K této připomínce Ministerstvo kultury dodává, že předmětem tohoto řízení je posuzování památkových hodnot stávajícího objektu, nikoliv rozhodování na základě petičních archů.

IX.

Město uzavírá, že pokud ústřední orgán státní správy jako orgán státní památkové péče zcela závažným způsobem zasahuje do vlastnického práva vlastníka stavby býv. Hajnišova mlýna, včetně pozemku, na němž stavba stojí, musí se tak dít pouze na základě a v mezích zákona a v rozsahu nezbytném zajišťujícím ochranu stavby. Takový zásah může být proveden pouze tehdy, jestliže jsou splněna v daném případě všechna kritéria historické, architektonické, urbanistické cennosti objektu a zásah musí podle názoru města splňovat i další významná kritéria, která má správní orgán posoudit (např. otázku možnosti rekonstrukce a využití památky včetně finanční únosnosti těchto opatření pro vlastníka věci a zda správní orgán nevytvoří pouze stav nějakého zakonzervování stavby bez jeho skutečného využití a neúměrně zatěžující vlastníka), tj. zásah musí být přiměřený a odpovídající též okolnostem věci.

Všechny tyto požadavky dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zák. č. 20/1987 Sb. o st. památkové péči nejsou splněny, a proto nemůže být stavba dokonce s pozemkem prohlášena za kulturní památku. Město využije všechny právní možnosti v této věci, které budou sloužit k prosazení svého názoru, že objekt nesplňuje podmínky pro jeho prohlášení kulturní památkou.

Ministerstvo kultury jedná naprosto legálně, k prohlášení za kulturní památku ho opravňuje § 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Naplnění § 2 odst. 1 písm. a) zák. č. 20/1987 Sb. nespočívá ve splnění všech podmínek, to by u mnoha objektů ani nebylo možné (historická vysoce umělecká váza zřejmě nesplní kritérium revoluční a technické hodnoty), ale v naplnění některé z nich. Ministerstvo kultury se domnívá, že historické, architektonické a urbanistické hodnoty Hajnišova mlýna byly dostatečně popsány v rozhodnutí ze dne 1. 2. 2017 a dodává, že i případy zakonzervování

stavby do doby obnovy jsou v památkové péči známy, ať již u četných zámků a panských sídel, tak třeba v případě hojně medializované Šlechtovy restaurace v pražské Stromovce. Ministerstvo kultury navíc k výše uvedeným námitkám sděluje, že vlastník během řízení nedodal žádnou studii dokládající havarijní stav objektu, ani neřešitelnost dopravní a parkovací situace.

Po vyhodnocení výše uvedeného dospělo Ministerstvo kultury k následujícímu závěru:

Ministerstvo kultury se neztotožňuje s argumentací a závěry Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově, ve věci nedoporučení prohlášení předmětného historického mlýna za kulturní památku. Na základě obdržené fotodokumentace a vlastního ohledání věci na místě dne 10. 6. 2016 rozporuje tvrzení výše zmíněného stanoviska v záležitosti shledané absence dostatečné míry památkových hodnot k prohlášení tzv. Hajnišova mlýna za kulturní památku. Ministerstvo kultury se domnívá, že Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Josefově, ve svém nedoporučujícím vyjádření dostatečně nezohlednil také jiné aspekty komplexu (níže prokázané přítomné hodnoty architektonické, urbanistické, historické).

Tzv. Hajnišův či Dotřelův mlýn sestávající z mlýnice, obytné budovy a zděných přístaveb představuje zcela stěžejní architektonickou a historickou dominantu centra obce Třebechovice pod Orebem, a v širším kontextu i v rámci oblasti obce s rozšířenou působností Hradec Králové, jak dokládá vyjádření nejen Národního památkového ústavu, ale také odboru památkové péče Magistrátu města Hradce Králové ze dne 1. 7. 2016 „*Z tohoto pohledu lze konstatovat, že v památkovém fondu ORP Hradec Králové není zastoupen žádný zděný mlýn ani mlýn v městském prostředí. Obdobné zděné mlýny v městském prostředí v našem ORP již nenávratně zanikly, ať už se jedná o mlýn ve Smiřicích, mlýn v Nechanicích a mlýn v Chlumci nad Cidlinou, všechny byly v minulosti odstraněny. Jedná se tudíž o poslední stavbu tohoto druhu na území ORP Hradec Králové. Stavebně technický stav hlavní budovy mlýnice a šalandy, která je v upokojivém technickém stavu, lze poměrně jednoduchými stavebními opravami zajistit. U ostatních přístaveb byla doba pro autentické zachování zejména dřevěných součástí doslova propásnuta a případná obnova by musela proběhnout formou rekonstrukce jako u mlýna z Bělče nad Orlicí resp. nyní v Krhovicích.*“

Význam věci v rámci obce podtrhuje také vyjádření odboru regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 19. 7. 2016. „*Dle názoru Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, je předmětný mlýn v rámci daného regionu stavbou hodnotnou, neboť je úzce spojen s historickým vývojem daného sídla a také s rozvojem řemesel a průmyslu v obci. K jeho nesporným hodnotám patří skutečnost, že je dokladem nepřetržité tradice mlynářství v dané lokalitě, přičemž je posledním dochovaným z původně tří mlýnů uváděných v obci. V rámci urbanistického řešení sídla je mlýn dominantním prvkem dotvářejícím zástavbu historického jádra. Pozitivní je i doposud dobrý stav hlavní budovy, dochování jednotlivých pater mlýnice, včetně dřevěného vybavení, a dochování převážné části výplní otvorů. Hodnotu mlýna jako případné kulturní památky však podstatně snižuje skutečnost, že se nedochovala žádná z částí strojního vybavení či pohonů mlýna, a rovněž to, že mlýnský náhon je v současnosti zasypan.*“

Posuzovaný komplex nese stopy bohatého stavebního vývoje, dochované písemné zápisy zmiňují mlýn již v polovině 18. století. Lze se však domnívat, že mlýn stával v dané lokalitě již dříve (schází podrobný stavebně – historický průzkum). I přes sporadický výskyt původního technického vybavení (dochovány násypky, kapsové dopravníky, silo na melivo, zásobníky, apod.), lze funkci jednotlivých prostor dodnes dobře určit. Absence technického vybavení nesnižuje architektonické a urbanistické hodnoty posuzovaného souboru. Z hlediska

případné revitalizace objektu tento fakt naopak umožňuje vlastníkovu větší flexibilitu budoucího využití.

Mlýn je rovněž zajímavou ukázkou autorského zásahu významného královéhradeckého inženýra a architekta Václava Rejchla (1884-1964) v rámci úprav industriálních objektů. Rejchl je autorem a spoluautorem několika desítek architektonicky ceněných objektů, včetně hlavní budovy nádraží v Hradci Králové, či společenského domu YMCA tamtéž.

V případě tzv. Hajnišova mlýna můžeme rovněž přihlídnout k zajímavým historickým souvislostem objektu, jež jsou spojeny s národní kulturní památkou Třebechovický (Proboštův) betlém, který byl v komplexu mlýna několikrát uložen, a je pravděpodobné, že je v betlému znázorněna také část technologického vybavení mlýna - snad na přímluvu mlynáře Dotřela, patřícího do spolku Betlémáků, skupiny kolem Josefa Probošta.

Mlýn je také spjat s počátky modernizace města Třebechovice pod Orebem a přechodem na využívání nového zdroje energie, neboť zde jako v prvním provozu byla vyráběna elektřina.

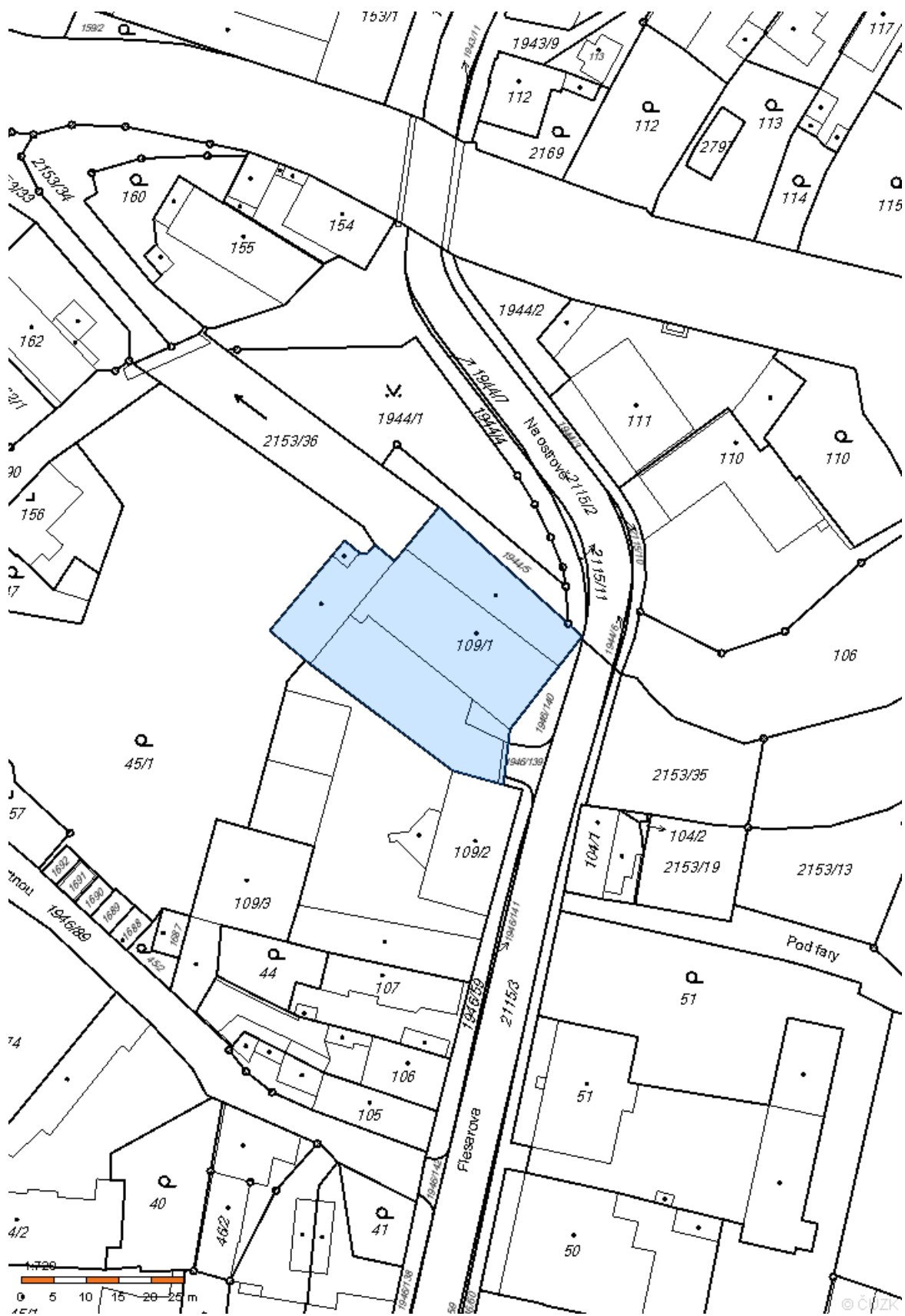
Dle názoru Ministerstva kultury je památková hodnota posuzovaného komplexu z výše uvedených důvodů nesporná, přičemž je spíše s podivem, že dotčený mlýn se ocitá dodnes mimo odborný zájem státní památkové péče. Dotčený mlýn je nedílnou architektonickou součástí starobylé urbanistické struktury nejužšího centra města, navíc v samém sousedství hlavního náměstí. Závěrem podotýkáme, že tzv. Hajnišův mlýn lze v budoucnu pod odborným dohledem státní památkové péče úspěšně rehabilitovat a rekonstruovat na základě archivních fotografií a materiálů, případně formálních analogií doložených ze slohově obdobných objektů. Podporou tohoto tvrzení je odborné posouzení vypracované Národním památkovým ústavem ze dne 18. 12. 2017, ve kterém se podává, že stavebně technický stav staré mlýnice je vyhodnocen jako dobrý, stav objektu nové mlýnice a šalandy je poznamenán zatékáním srážkové vody skrze poškozený střešní plášť v nárožích. Takto následně vzniklá konstrukční poškození Ministerstvo kultury považuje za snadno opravitelná bez ztráty památkových hodnot objektů. U mnoha kulturních památek byla dosloužilá střešní krytina nahrazena a části poškozeného krovu vhodně rekonstruovány a naopak tak došlo k prodloužení životnosti ostatních konstrukcí a celkovému zlepšení estetického působení kulturní památky. Ministerstvo kultury souhlasí, že stavebně technický stav přístaveb strojovny, kotelny a elektrárny je velmi špatný, nicméně se jedná o objekty jednoduché konstrukce, jejichž podoba je známa z dochovaných relikvů architektury, fotografií či ikonografických pramenů a je možné je rekonstruovat, aniž by byla snížena hodnota celého souboru. Současně Ministerstvo kultury uvádí, že prohlášení věci za kulturní památku neznamena absolutní zakonzervování jejího stavu. Prohlášení věci za kulturní památku rovněž není nijak v rozporu s jejím běžným užíváním, neboť kulturní památku lze opravovat, rekonstruovat, restaurovat nebo jinak stavebně technicky upravovat na základě závazného stanoviska příslušného orgánu státní památkové péče dle § 14 zákona č. 20/1987 Sb.

Pro své hodnoty historické, architektonické, urbanistické a jako projev tvůrčích schopností a práce člověka, splňuje Soubor „Hajnišův mlýn“, který sestává ze stavby bývalého mlýna bez čp. na st. p. č. 109/1, k.ú. Třebechovice pod Orebem, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj a pozemku st. p. č. 109/1, k. ú. Třebechovice pod Orebem, okres Hradec Králové, Královéhradecký kraj, podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručení posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Zákres umístění kulturní památky Soubor „Hajnišův mlýn“Královéhradecký kraj, nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 13607/2018 OPP ze dne 24.4.2018.